

Spis.zn.: 20694/OD-P/23/Ka

Č.j.: 35388/OD-P/23

Vyřizuje: Kalivoda Pavel

Spisový znak: 67.3

Skartační znak: V/5

tel. č. :353151158

Počet listů dokumentu: 5

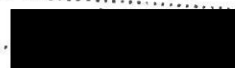
Počet příloh: 0

Karlovy Vary dne 5.10.2023

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 1. 11. 2023

Karlovy Vary dne 6. 11. 2023

podpis

ROZHODNUTÍ O PŘESTUPKU

Magistrát města Karlovy Vary, odbor dopravy, jako správní orgán příslušný k projednání přestupků (dále jen správní orgán) **rozhodl takto:**

(dále jen „obviněný“)

se uznává vinným z přestupku proti zákonu o silničním provozu dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f bod 1) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o silničním provozu"), kterého se dopustil z nedbalosti tím, že dne 16.6.2023 v 14:05 hod. na pozemní komunikaci v Karlových Varech, ulice Západní kruhový objezd u čerpací stanice OMV u vjezdu k meandru, řídil ve směru od KV Areny do centra motorové vozidlo tov. zn. Lada, reg. zn. [redacted] přičemž za jízdy držel v ruce telefonní přístroj, přestože se to nesmí, kdy tímto jednáním měl porušit právní povinnost danou mu ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu.

Za uvedený přestupek správní orgán obviněnému v souladu s § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, ukládá správní trest

pokutu ve výši 1500,- Kč (jeden tisíc pět set Korun českých).

Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů se obviněnému **ukládá povinnost nahradit náklady řízení** (stanovené § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb.), ve výši **1.000,- Kč** (tisíc Korun českých).

Výše uvedená pokuta a náhrada nákladů řízení jsou splatné **do 30 dnů** ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí a lze je uhradit buď platbou ve prospěch účtu Magistrátu města Karlovy Vary, **číslo účtu 19-0800424389/0800, variabilní symbol 9073069443**, nebo poštovní poukázkou v pokladně Magistrátu města Karlovy Vary.

O d ů v o d n ě n í

Správní orgán při rozhodování ve věci vycházel z podkladů, které jsou součástí spisu pod uvedenou spisovou značkou, který se skládá zejména z oznámení o dopravním přestupku Policie České republiky, KŘP Karlovarského kraje, Dopravní inspektorát Karlovy Vary č.j. KRPK-50083/PŘ-2023-190306, úředního záznamu zakročujících policistů Policie České republiky k věci, fotodokumentace pořízené Policií ČR z místa kontroly, výpisu z evidenční karty řidiče, protokolu o ústním jednání v nepřítomnosti obviněného ze dne 9.8.2023 a 19.9.2023, písemného vyjádření obviněného k ústnímu jednání dne 19.9.2023 s plnou mocí k zastupování ve věci, výpovědi svědků [redacted] fotodokumentace pořízené správním orgánem z internetu k místu spáchání přestupku.

O přestupku bylo rozhodnuto v nepřítomnosti obviněného, neboť tento, ač řádně předvolán na dny 9.8.2023 a 19.9.2023, se na jednání správního orgánu nedostavil, čímž se sám zbavil možnosti obhajoby a to za situace, kdy byl v rámci předvolání poučen jak o svých právech, tak o možných důsledcích takového jednání.

V tomto případě obviněný v písemném vyjádření také uvedl zmocnění k zastupování ve věci na osobu [redacted]

[redacted]. V tomto případě se jedná o zmocněnce s trvalým pobytem až v Indonésii, přičemž správní orgán se v takovýchto případech chce vyvarovat toho, že by se marně pokoušel doručovat do zahraničí zmocněnci, který by nemusel ani existovat, a proto požádal obviněného o doplnění podání o zaslání plné moci k zastupování s ověřením podpisů na této plné moci, kdy správní orgán zde vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4.5.2011, č.j. 1 As 27/2011-81, který je volně přístupný na stránkách www.nssoud.cz. Pokud jde o účel zastoupení ve správním řízení tak správní orgán zde také vycházel z tohoto rozsudku Nejvyššího správního soudu, kde je uvedeno: „*Smyslem zastoupení by pak mělo být, že zmocněnec bude namísto zastoupeného činit v průběhu řízení určité úkony, čímž zastoupenému usnadní a zefektivní postup v řízení, např. poskytnutím právní či jiné pomoci, vyřizováním komunikace se správním orgánem apod.*“. Na základě této skutečnosti tedy správní orgán taktéž požádal obviněného o podání zprávy, jak může uváděný zmocněnec zefektivnit postup v řízení, když jeho adresa trvalého pobytu je v zahraničí a to v Indonésii. Správní orgán zde vychází také z toho, že správní řád sice na rozdíl od občanského soudního řádu nemá ustanovení, které by správnímu orgánu umožnilo rozhodnout o tom, že se zastoupení obecným zmocněncem nepřipouští, nicméně i na správní řízení se vztahuje právo na kvalifikovanou právní pomoc, když čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod stanoví: „Každý má právo na právní

Tato kopie souhlasí s originálem
Ověřil: [redacted]
Podpis: [redacted]

pomoc v řízení přes soud, jinými státními orgány či orgány veřejné správy, a to od počátku řízení.“. Omezený dopad čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, a to pouze na kvalifikovanou právní pomoc, tedy odůvodňuje závěr, že účastník řízení nemůže úspěšně trvat na tom, aby správní orgán vždy, za účelem ověření, zda účastník řízení nezneužívá svého práva na volbu zmocněnce, obesílal zahraničního zmocněnce. Účastník řízení se totiž v případě, kdy správní orgán účelnost zastoupení zpochybní, nemůže dovolávat toho, že na dotazy správního orgánu směřující k zjištění, jaké okolnosti vedly účastníka k tomu, že se dal zastoupit zmocněncem ze zahraničí, nemůže reagovat, protože při odpovědi na takto položenou otázku potřebuje právní pomoc svého zahraničního zmocněnce, a zároveň, že dotazy zodpoví zmocněnec. Článek 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod totiž garantuje nárok na kvalifikovanou (nikoliv jakoukoliv) právní pomoc (ve většině případů tedy právní pomoc advokáta). Proto k odstranění nedostatků v podání byla správním orgánem výzva se stanovením lhůty 10 dnů ode dne doručení této výzvy. V této výzvě byl obviněný poučen o tom, že pokud nebude doplněno podání o vše, co je požadováno, bude správní orgán postupovat takovým způsobem, že obviněný není zastupován ve věci jím uváděným zmocněncem a řízení se povede nadále pouze s obviněným.

Obviněný na uvedenou výzvu žádným způsobem nereagoval, nebylo tedy žádným způsobem prokázáno, že osoba, kterou obviněný uvedl jako svého zmocněnce, skutečně existuje, což by bylo zjištěno na základě ověřené plné moci. Stejně tak obviněný tedy nezdůvodnil, jak může uváděný zmocněnec zefektivnit postup v řízení, když jeho adresa trvalého pobytu je v zahraničí a to v Indonésii. Na základě těchto skutečností má správní orgán pochybnost o tom, zda v tomto případě obviněným uváděný zmocněnec skutečně existuje. Pokud by tento zmocněnec existoval, je zde také pochybnost ohledně toho, že by uváděný zmocněnec zefektivnil postup v řízení, kdy správní orgán má za to, že by se naopak efektivita výrazně snížila doručováním písemností do vzdálené ciziny, přičemž je zde i pochybnost, že tento zmocněnec s trvalým pobytem v Indonésii, který nemá nahlášen pobyt na území České republiky, by vedl kvalifikovanou právní pomoc ohledně přestupku spáchaného na území České republiky. Protože zde vznikla pochybnost ohledně osoby zmocněnce, kdy k tomuto obviněný nedoložil požadované podklady, správní orgán tedy tohoto uváděného zmocněnce nepřijal a řízení vede nadále pouze s obviněným.

V tomto případě bylo také písemné vyjádření obviněného doručeno na Magistrát města Karlovy Vary v době, kdy končilo nařízené ústní jednání, které proběhlo v nepřítomnosti obviněného dne 19.9.2023. Po skončení ústního jednání bylo dokazování ukončeno, kdy ve spisu byly veškeré podklady pro vydání rozhodnutí, se kterými se mohl obviněný seznámit, pokud by se k nařízenému jednání dostavil, přičemž obviněný sám ve svém vyjádření uvedl, že dává souhlas, aby řízení bylo vedeno v jeho nepřítomnosti. Od skončení nařízeného ústního jednání nebyl žádný další podklad rozhodující pro vydání rozhodnutí do spisu dodán. Posledním podkladem je písemné vyjádření obviněného k věci s plnou mocí, o kterém byl tedy sám obviněný srozuměn, když jej odeslal. Následuje pak již výzva k doplnění podání a vyrozumění, na které obviněný již nereagoval. Proto v tomto případě nemusel správní orgán obviněného předvolat k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, neboť od skončení nařízeného ústního jednání nebyl dodán nový podklad pro vydání rozhodnutí, o kterém by obviněný nevěděl. Obviněný také v písemném vyjádření požádal o zaslání protokolu o jednání do jeho datové schránky, kdy tomuto správní orgán nevyhověl, kdy obviněnému bylo odesláno vyrozumění s důvodem, proč mu nebylo vyhověno. I v tomto případě se nejednalo o podklad, který by byl jedním z podkladů, na základě kterých by se rozhodovalo o vině obviněného, se kterým by se musel obviněný po skončení nařízeného ústního jednání seznámit. Jednalo se pouze o vyrozumění, kde bylo mimo jiné uvedeno, že může kdykoliv nahlédnout do spisu, přičemž mu budou pořízeny i kopie ze spisu.

Z uvedeného spisového materiálu je zřejmé, že obviněný že dne 16.6.2023 v 14:05 hod. na pozemní komunikaci v Karlových Varech, ulice Západní kruhový objezd u čerpací stanice OMV u vjezdu k meandru, řídil ve směru od KV Areny do centra motorové vozidlo tov. zn. Lada, reg. zn. [REDAKCE] přičemž byl následně zastaven předepsaným způsobem zakročující hlídkou Policie ČR. Důvodem k zastavení vozidla byla ta skutečnost, že obviněný držel v ruce za jízdy telefonní přístroj. Vzhledem k tomu, že obviněný na místě s přestupkem nesouhlasil, byla věc oznámena Policií ČR k projednání na Magistrát města Karlovy Vary. Ve věci bylo zahájeno řízení o přestupku, kdy k věci se svědecky vyjádřili zakročující policisté, přičemž obviněný se při ústním jednání k věci nevyjádřil, neboť se k jednání nedostavil. Pouze dne 19.9.2023 zaslal emailem vyjádření, kde mimo jiné uvedl, že trvá na tom, že v žádném případě telefonní přístroj za jízdy nedržel, kdy se zde jedná o negativní skutečnost, kterou jen stěží mohu dokazovat. Ve věci nebyl pořízen Policií ČR videozáznam ani fotodokumentace, kde by jednání obviněného bylo zaznamenáno. Byla provedena policisty pouze fotodokumentace z místa kontroly. Správní orgán tedy v tomto případě vycházel pouze z vyjádření zúčastněných osob.

Ze svědeckých výpovědí zakročujících policistů [REDAKCE] je zřejmé, že byl jimi vykonáván běžný výkon služby ve služebním vozidle Policie ČR v barevném provedení Policie ČR, při kterém bylo zjištěno protiprávní jednání ze strany obviněného v Karlových Varech, Západní ulice na kruhovém objezdu u meandru. Policisté se shodli na tom, že vjeli na kruhový objezd ve směru na ulici Plzeňská, kdy vozidlo, které řídil obviněný, vjíždělo na tento kruhový objezd z opačného směru jízdy. Ze svědeckých výpovědí zakročujících policistů vyplynulo, že jednání obviněného viděl policista [REDAKCE], který své kolegyně na toto upozornil. Obě policistky řidiče při vjezdu na kruhový objezd nesledovali, tudíž ani v této době neviděli, že by obviněný držel za jízdy v ruce telefonní přístroj. Policisté pak nebyli v takové vzdálenosti, aby mohli řidiče dále sledovat, přičemž k zastavení vozidla došlo až po určitém časovém období, když vozidlo přímo dojelo až na ulici Šumavská, kdy v této době telefonní přístroj v ruce již nedržel.

V tomto případě správní orgán tedy vychází ze svědecké výpovědi policisty [REDAKCE] který jako jediný přímo sledoval jednání obviněného při řízení vozidla na kruhovém objezdu a byl řidičem služebního vozidla Policie ČR. Tento k věci uvedl, že když byl na kruhovém objezdu u výjezdu na meandr, tak se v tuto dobu na kruhový objezd připojovalo vozidlo Lada, které jelo ve směru od ulice Plzeňská. V tu chvíli viděl, že řidič vozidla drží v levé ruce u levého ucha mobilní telefon. Že se jedná o mobilní telefon, poznal podle tvaru a podle čočky fotoaparátu na zadní straně telefonu, která byla vidět z boku, a zároveň řidič pohyboval rty. S řidičem navázal i vzájemný oční kontakt, ale i tak nadále telefonoval. Po zastavení vozidla přišel k řidiči, kterého vyzval k předložení dokladů potřebných k řízení a provozu vozidla. Řidič předložil veškeré požadované doklady. Řidiči sdělil, jakého přestupku se dopustil a to, že za jízdy držel v ruce hovorové zařízení. Následně mu sdělil, že mu za to ukládá blokovou pokutu ve výši 200,-Kč, kdy řidič mu sdělil, že potřebnou hotovost sebe nemá, že si to přeje napsat na složenku. Pokutu ukládal z důvodu, že si byl řidič přestupku vědom a souhlasil s uložením příkazu na místě. Po vypsání pokutového bloku šel za řidičem, který mu sdělil, že s přestupkem nesouhlasí, a proto mu sdělil, že bude vypsáno oznámení o přestupku. Řidič toto oznámení nepodepsal ani se do něj nevyjádřil. Na kruhovém objezdu na řidiče viděl ze vzdálenosti cca 5 m, kdy bylo jasno a nic mu nebránilo ve výhledu na řidiče. Viděl velmi dobře na řidiče přes jeho boční okno u řidiče. Vzhledem k hustotě provozu, kdy musel i předvídat, kam pojedou policisté, tak řidič jel velmi pomalu, když vjížděl na kruhový objezd. Řidiče pozoroval dle odhadu cca 4 vteřiny. V době kontroly měl řidič mobilní telefon celou dobu při sobě, měl ho v ruce a po celou dobu jej

Pol. [REDAKCE]
[REDAKCE]
[REDAKCE]

používal. Jednalo se o tentýž předmět, který za jízdy držel v ruce, tedy o černý mobilní telefon. Na vozidle Lada nebylo žádné ztemnění, přičemž řidič byl ve vozidle sám.

Správní orgán si pro lepší orientaci pořídil fotodokumentaci z internetu k jízdě vozidla Policie ČR po kruhovém objezdu u meandru, přičemž také vychází z pořízené fotodokumentace z místa kontroly. Z fotodokumentace pořízené z místa kontroly má správní orgán za prokázané, že na vozidle Lada nebylo žádné výrazně ztemnění všech skel na vozidle, přičemž bylo denní světlo, kdy výhledové podmínky na vozidlo i do vozidla nemohly být nijak ztíženy z důvodu povětrnostních podmínek. Z pořízené fotodokumentace z internetu je zřejmé, že se jedná o přehledný kruhový objezd, kdy policista, který jel ve směru na ulici Plzeňská, musel mít dostatečný výhled na vozidlo, které vjíždí na kruhový objezd. Správní orgán považuje svědeckou výpověď policista za zcela logickou, že pokud obviněný s vozidlem vjížděl proti němu na kruhový objezd, tak řádně viděl i do vnitřku vozidla. Nejedná se zde o nějakou neobvyklou situaci, kterou policisté při běžné jízdě kontrolují. V tomto případě se jedná o policisty dopravního inspektorátu, kteří se běžně zabývají přestupky ohledně držení telefonního přístroje v ruce za jízdy při své každodenní činnosti, kdy se zde jedná o přestupek, který je i často oznamován. Proto policista ví, na co se má zaměřit při zjištění, že řidič drží v ruce telefonní přístroj. V tomto případě je také logické, že obviněný vjížděl na kruhový objezd pomaleji, když zde byla možnost, že kolem něj projede vozidlo jedoucí po kruhovém objezdu, kterému musí dát přednost v jízdě. Proto tedy i policista měl dostatek času sledovat jednání řidiče a tedy i rozeznat, že v ruce drží telefonní přístroj. V tomto případě se jedná o policisty z dopravního inspektorátu Karlovy Vary, kteří se s přestupky řidičů setkávají při své pracovní činnosti. Je tedy logické, že jako dopravní policisté řeší více dopravních přestupků, přičemž od skutku do svědecké výpovědi uplynula již určitá doba, a tedy si již nemůžou přesně vybavit veškeré detaily, kdy v paměti si uchovávají zvláště takové skutečnosti, které se týkají přímo protiprávního jednání, které viděli. Proto i uváděné číselné a časové hodnoty jsou většinou policisty odhadovány. Pro správní orgán je pak rozhodující zda skutečně mohli policisté řidiče řádně sledovat a tedy i rozpoznat, že ze strany řidiče došlo k protiprávnímu jednání. V tomto případě má správní orgán za to, že policistovi [redacted] nic nebránilo v tom, aby mohl na kruhovém objezdu řádně vidět na obviněného, který řídil motorové vozidlo tov. zn. Lada, a tedy i řádně rozpoznat, že obviněný drží za jízdy v ruce telefonní přístroj. Telefonní přístroj je v současné době již běžnou věcí, a tedy policisté při své služební činnosti rozeznají telefonní přístroj od jiného předmětu. Skutečnost, že řidič za jízdy drží v ruce telefonní přístroj, je objektivně vnímatelná lidským zrakem, zvláště pak, když se policisté po prvotním zjištění na tuto skutečnost soustředili, a proto k prokázání této skutečnosti není povinnost mít k tomuto i fotografii či videozáznam.

Ve svědecké výpovědi policisty [redacted] nebyly nijak výrazné rozpory, s tím, co jim bylo uvedeno ve spisovém materiálu, který byl k věci ihned po události sepsán. Správní orgán má za to, že k uvedenému jednání obviněným muselo dojít, neboť policista pokud by o přestupku nebyl přesvědčen, tak by se nerozhodl věc postoupit ke správnímu řízení, neboť ví, jaké důsledky by to pro ně mělo, pokud by se zjistilo, že uvedl nepravdivé údaje. Všichni policisté jsou dle svého vyjádření bez poměru k obviněnému, přičemž jako veřejní činitelé vypovídali ve svých svědeckých výpovědích pod hrozbou daleko vyšších sankcí v případě nepravdivé nebo neúplné výpovědi než osoba nepožívající práva a zejména povinností veřejného činitele. Z jejich výpovědí je také zřejmé, že se s obviněným při své pracovní činnosti v předchozím období ještě nesetkali. Správní orgán ve svědeckých výpovědích policistů neshledal výrazné rozpory a zjevné nelogičnosti. Je však také zcela logické, že dopravní policisté řeší více protiprávních jednání, přičemž od skutku do svědeckých výpovědí policistů uplynula již určitá doba, a tedy, si nemůžou vybavit veškeré detaily, přičemž v paměti si hlavně uchovávají skutečnosti, které se týkají určitého protiprávního jednání, které jako policisté viděli. Proto může dojít i k tomu, že si po delším období nepamatují přesně veškeré

Tato kopie souhlasí s originálem
Ověřil: [redacted]
[redacted]

skutečnosti. Správní orgán vychází i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19.2.2014 čj. 3 As 73/2013-45 (dostupný z www.nssoud.cz), kde je mimo jiné uvedeno, že Nejvyšší správní soud předesílá, že podle vlastní ustálené judikatury rozpory ve výpovědích policistů samy o sobě (nejsou-li zjištěny též jiné skutečnosti svědčící o zájmu policistů na určitém výsledku správního řízení) jsou sice způsobilé otrástit věrohodností policistů jako svědků, musí se však jednat o rozpory vážného rázu týkající se skutkového děje, nikoliv nepodstatné detaily, u nichž lze odlišnosti ve výpovědích vysvětlit reálnými omezeními lidské paměti a časovým odstupem od sledovaných událostí. Na základě výše uvedeného, správní orgán neshledal výrazné rozpory ve výpovědích policistů s tím, co bylo k věci sepsáno po události, zvláště pak správní orgán tyto rozpory neshledal ve výpovědi policisty [REDAKCE] stejně tak je podstatné pro správní orgán to, že tento policista řádně určil úsek, kde k protiprávnímu jednání došlo a že si byl jistý tím, že obviněný za jízdy držel v levé ruce u levého ucha telefonní přístroj.

K osobě policistů a tím i věrohodnosti jejich svědeckých výpovědí má správní orgán za to, že nemá důvodu pochybovat a pravdivosti jejich tvrzení, neboť na rozdíl od obviněného nemají na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonávali jen svoji služební povinnost, při které jsou vázáni závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jímž by v souvislosti s jejich činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem, a nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by policisté v této věci uvedenou zásadu překročili. Správní orgán po vyhodnocení důkazní situace dospěl k závěru, že výpovědi policistů jsou pravdivé a jejich věrohodnost není ničím zpochybněna, nejsou zde zjevné nelogičnosti a rozpory. Proto nejsou splněny podmínky pro uplatnění zásady „pochybnostech ve prospěch obviněného“, neboť správní orgán tyto pochybnosti nemá na základě shora uvedeného odůvodnění.

V tomto případě správní orgán vychází i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26.7.2022 čj. 10 As 339/2020-46 (dostupný z www.nssoud.cz), kde z bodu 15 je zřejmé, že postačí, aby jednání obviněného sledoval alespoň jeden z policistů, který by byl v takovém postavení k vozidlu obviněného, že vzhledem k jejich vzájemné vzdálenosti a k orientaci případně i špatně průhledných částí vozidla, což se v tomto případě nestalo, by mohl tento policista jednání obviněného vidět, a to natolik detailně, aby si byl jistý, že to, co obviněný drží v ruce za jízdy, je skutečně telefonní přístroj. V tomto případě má správní orgán ze svědecké výpovědi policisty, která je v souladu s pořízenou fotodokumentací, že policista byl v takovém postavení a vzdálenosti, že na obviněného řádně viděl a musel i rozeznat, že to co obviněný drží v ruce za jízdy je telefonní přístroj.

Obviněný se k věci nevyjádřil při ústním jednání, ke kterému se nedostavil, pouze se písemně vyjádřil, že v žádném případě telefonní přístroj za jízdy nedržel, kdy se jedná o negativní skutečnost, kterou jen stěží může dokázat. V tomto případě ze svědecké výpovědi zakročujícího policisty také vyplynulo, že obviněný měl na místě kontroly souhlasit s přestupkem, a proto policista vypsál pokutový blok. Když následně přišel k obviněnému s vypsáním pokutovým blokem, tak obviněný přestal s přestupkem souhlasit, kdy následně se již nevyjádřil ani do oznámení přestupku, které také nepodepsal. Pro správní orgán je nelogické, že by policista na místě kontroly začal sepisovat pokutový blok, pokud by řidič nesouhlasil s přestupkem, který mu byl policistou kladen za vinu. Udělení souhlasu s přestupkem a uložení pokuty na místě je základním úkonem k tomu, aby policista mohl jít vypsát pokutový blok. Policisté jsou srozuměni s tím, že pokud by byla na místě nějaká pochybnost při vyjádření řidiče k přestupku, nelze věc vyřešit uložení pokuty, ale musí být sepsáno oznámení přestupku. Až podepsáním pokutového bloku řidičem by byla věc vyřízena. Jelikož však obviněný odmítl pokutový blok podepsat, bylo správně sepsáno oznámení přestupku a policista pak musel vypsáný pokutový blok řádně stornovat. Tento postup není nijak neobvyklý, kdy se v těchto případech

Tato kopie souhlasí s originálem

Ověřil:

Podpis:

stává, že policista než vypíše pokutový blok, tak si řidič věc rozmyslí anebo po telefonické poradě posléze s přestupkem přestane souhlasit nebo pokutový blok odmítá podepsat, což ví i policisté. Proto takovéto jednání se snaží eliminovat tím, že řidiče řádně seznámí s přestupkem a až po souhlasu řidiče s přestupkem a s výší uložené pokuty vypíší pokutový blok. I v tomto případě tedy policista vypsal pokutový blok po souhlasu obviněného s přestupkem, což je tedy v souladu i s tím, že viděl obviněného při jízdě na kruhovém objezdu držet telefonní přístroj v ruce. Správní orgán má ze svědecké výpovědi policisty [REDAKCE] za prokázané, že obviněný držel v ruce za jízdy telefonní přístroj, a proto považuje vyjádření obviněného, že telefonní přístroj v ruce nedržel pouze za účelové, aby nedošlo k jeho potrestání.

Držením hovorového zařízení v ruce nebo jiným způsobem za jízdy s vozidlem je jednou z činností, kdy může být ohrožena bezpečnost ostatních účastníků provozu na pozemních komunikacích, neboť takovéto jednání může řidiče ovlivnit při řízení vozidla a při sledování situace v provozu na pozemních komunikacích a být příčinou vážné dopravní nehody, při které může dojít ke značným škodám nejen na majetku, ale i vážně poškozeno zdraví a ohrožen lidský život. To, že k takovému ohrožení ostatních účastníků provozu na pozemních komunikacích nedošlo, ještě nesnižuje závažnost tohoto přestupku. V tomto případě se jednalo pozemní komunikaci v Karlových Varech, v ulici Zápavní, kde je správnímu orgánu známo, že se jedná o pozemní komunikaci, která bývá velmi frekventovaná. I pokud by zde v době spáchání přestupku zvýšený provoz nebyl, to však neznamená, že by i při menším provozu obviněný nemohl ohrozit sebe či jiného účastníka silničního provozu, pokud by nastala nějaká chyba řidiče, když se plně nevěnuje řízení vozidla na základě toho, že v ruce drží telefonní přístroj. Taková chyba může mít následně i fatální následky, a proto je i stanovena zákonem povinnost, že řidič nesmí za jízdy držet v ruce telefonní přístroj.

Na základě výše uvedeného odůvodnění má tedy správní orgán za prokázané, že obviněný dne 16.6.2023 v 14:05 hod. na pozemní komunikaci v Karlových Varech, ulice Zápavní kruhový objezd u čerpací stanice OMV u vjezdu k meandru, řídil ve směru od KV Areny do centra motorové vozidlo tov. zn. Lada, reg. zn. [REDAKCE], přičemž za jízdy držel v ruce telefonní přístroj, přestože se to nesmí, kdy tímto jednáním měl porušit právní povinnost danou mu ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku proti zákonu o silničním provozu dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f bod 1) zákona o silničním provozu.

Přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích představují druh protiprávního jednání řidičů, a to zejména s ohledem na následky, ke kterým při nich dochází. Ve zde posuzovaném případě správní orgán zhodnotil otázku spáchání přestupků, jako porušení základní povinnosti účastníka silničního provozu, kdy účastníkem provozu na pozemních komunikacích je každý, kdo se přímým způsobem účastní provozu na pozemních komunikacích. Jednání obviněného vyhodnotil správní orgán jako jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně. Je zcela zřejmé, že zájmem společnosti je dodržování zákonných norem, kdy v tomto případě se jedná o zákon o silničním provozu. Je třeba vzít v úvahu i to, že Policií ČR, případně dalšími, zákonem zmocněnými subjekty, je vyvíjena snaha o potírání nežádoucího společenského jevu, který je uváděn v těchto zákonných normách, což v tomto případě bylo řízení vozidla, jeho řidič za jízdy držel v ruce telefonní přístroj.

K výše uvedenému správní orgán vycházel rovněž i z rozsudku Nejvyššího správního soudu 1 As 24/2013 z 6. června 2013 (dostupný z www.nssoud.cz), kde je mimo jiné uvedeno, že:

[38] Stejně tak pro naplnění materiálního znaku se nevyžaduje, aby jednáním přestupce byl skutečně ohrožen něčí život, zdraví či majetek. Postačuje, že jednáním došlo k ohrožení zájmu společnosti (srov.

Tisková konference a tisková zpráva

C. 137
Příloha

§ 2 odst. 1 zákona o přestupcích), nikoliv ohrožení konkrétních jednotlivců. Působení pravidel provozu na pozemních komunikacích má výrazně preventivní charakter.

Při posuzování, zda obviněný naplnil svým jednáním materiální znak přestupku, došel správní orgán pro výše uvedené k závěru, že mimo formální znaky přestupku je v jednání obviněného naplněn i materiální znak přestupku a to významem právem chráněného zájmu, což je v daném případě bezpečnost silničního provozu na pozemních komunikacích. Zájem chráněný zákonem byl přestupkovým jednáním, tedy, že za jízdy držel v ruce telefonní přístroj, ohrožen, kdy zde postačuje, že jednáním obviněného došlo k ohrožení zájmu společnosti, jak je zřejmé z výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu. Podstatou ohrožujícího jednání je držení telefonního přístroje za jízdy v ruce. Při takovém jednání, kdy řidič za jízdy drží v ruce telefonní přístroj, dochází k poklesu koncentrace a schopnosti reagovat na nečekané situace, v důsledku čehož může řidič ohrozit nejenom sebe, ale i ostatní účastníky silničního provozu, kdy dle správního orgánu je i tímto naplněna materiální stránka uvedeného přestupku. Okolnosti, jež snižují nebezpečnost jednání pro chráněný zájem společnosti pod míru, která je typická pro běžně se vyskytující případy přestupků a které by odůvodňovaly závěr, že jednáním obviněného nebyl naplněn materiální znak přestupku, nebyly ze strany správního orgánu shledány.

Pokud jde o formu zavinění ohledně držení telefonního přístroje za jízdy v ruce, správní orgán rozhodl, že se v tomto případě jedná o jednání ve formě nepřímého úmyslu, kdy zde správní orgán vychází z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31.8.2017 čj. 10 As 305/2016 (tento je veřejně přístupný na stránkách www.nssoud.cz), který se týkal obdobné věci:

„[12] Důvodná není ani námitka vztahující se k formě zavinění. Pachatel jednající v nepřímém úmyslu ví, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší, je s tím srozuměn. Naproti tomu ten, kdo jedná z vědomé nedbalosti, sice ví, že může ohrozit chráněný zájem, ale bez přiměřeného důvodu spoléhá na to, že se tak nestane. Konečně kdo jedná z nevědomé nedbalosti, neví, že může ohrozit chráněný zájem, ačkoli by to vědět měl a mohl.

[13] Na rozdíl od žaloby se již stěžovatel v kasační stížnosti tolik nevěnoval volní složce zavinění (tj. druhé části právě uvedených definic), ale zaměřil se spíše na složku vědomostní. Nyní tvrdí, že o zákazu držet při řízení vozidla telefon nevěděl, resp. nebylo mu prokázáno, že věděl, a proto mu může být přičítána nanejvýš nevědomá nedbalost. S touto argumentací NSS nesouhlasí. Zákaz držet při řízení vozidla telefon je v zákoně o silničním provozu stanoven již od počátku jeho účinnosti, tj. od ledna 2001, a stěžovatel je oprávněn řídit motorová vozidla od roku 1990 (motocykly), resp. 1995 (čtyřkolová vozidla). Za dobu účinnosti zákona o silničním provozu již tedy měl dost času seznámit se s tímto pravidlem, o kterém se ostatně často mluví právě i s ohledem na bodový postih. Úspěšně tvrdit nevědomost ve vztahu k některému pravidlu silničního provozu by snad bylo možné jen v případě, že by pravidlo bylo zcela nové a řidič se s ním ještě neměl možnost seznámit; o nic takového však v této věci nejde, a uplatní se zde tedy běžná zásada, podle níž je každý řidič povinen znát pravidla silničního provozu.“

Podle ust. § 15 odstavec 2) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, je přestupek spáchán úmyslně, jestliže pachatel a) *chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem*, nebo b) *věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, byl s tím srozuměn*. Z výpisu evidenční karty řidiče je zřejmé, že obviněný je držitelem řidičského oprávnění od roku 2004. Z toho tedy plyne, že jde o řidiče, který je dlouhodobým držitelem řidičského oprávnění. Zákaz držet při řízení vozidla v ruce telefonní přístroj je v zákoně o silničním provozu stanoven již od počátku jeho účinnosti, tj. od ledna 2001. Za dobu účinnosti zákona o silničním provozu, již tedy obviněný měl dost času seznámit se s tímto pravidlem, o

kterým se ostatně často mluví právě i s ohledem na bodový postih. Nejedná se tedy o nové pravidlo, se kterým by se obviněný neměl možnost ještě seznámit. Proto se zde uplatní běžná zásada, podle níž je každý řidič povinen znát pravidla silničního provozu. Musel tedy vědět, že pokud za jízdy drží v ruce telefonní přístroj, dopouští se protiprávního jednání. Správní orgán tedy toto jednání obviněného považuje za jednání ve formě nepřímého úmyslu, neboť obviněný věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší, byl s tím srozuměn.

Při stanovení druhu a výše uloženého správního trestu správní orgán vycházel ze závažnosti přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f bod 1) zákona o silničním provozu, vyjádřené v ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu. Přestupku se obviněný dopustil porušením zákonem stanovené povinnosti řidiče a správní orgán přihlédl při ukládání výše a druhu správního trestu zejména k závažnosti přestupku. Z evidenční karty řidiče je zřejmé, že obviněný zde má zaznamenány celkem 3 záznamy, přičemž poslední záznam je ze dne 12.5.2012. Tato skutečnost nebyla s ohledem na dobu, která od posledního záznamu uplynula, brána jako okolnost, která by měla vliv na druh a výši sankce. Správní orgán vzal tedy ve prospěch podezřelého tu skutečnost, že v posledních třech letech nebyl za obdobné jednání potrestán. Tato skutečnost měla vliv na výši správního trestu, kdy správní orgán rozhodl, že i uložení minimálního správního trestu bude dostačující, aby došlo k nápravě obviněného. Za uvedené jednání je stanoven správní trest a to pokuta od 1.500,-Kč do 2.500,-Kč.

Správní orgán vyslovuje názor, že takto uložený správní trest je přiměřený vzhledem k povaze věci, osobě pachatele a závažnosti přestupků, respektuje ustanovení § 2 odst. 6), § 37 písm. a,c,f), § 38 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a bude dostačující pro nápravu obviněného.

Správní orgán dále konstatuje, že v rámci dokazování v daném případě nebyl přibrán žádný znalec, proto stanovil výši paušálních nákladů řízení v souladu s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb.), ve výši 1.000,- Kč (tisíc Korun českých). Obviněný o snížení paušální částky nákladů řízení z důvodu hodných zřetele nepožádal, a správní orgán tedy neměl žádný důvod, aby paušální částka byla snížena.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému úřadu Karlovarského kraje podáním učiněným u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, to je u Magistrátu města Karlovy Vary (Moskevská 21, 361 20 Karlovy Vary). Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po dni, kdy bylo rozhodnutí oznámeno. Včas podané odvolání proti rozhodnutí o přestupku má odkladný účinek.

Odvolání musí obsahovat náležitosti podání uvedené v § 37 odst. 2) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů kdy z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje, fyzická osoba uvede jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování a podpis osoby, která odvolání podává.

Podle ustanovení § 82 odst. 1) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů je odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí nepřípustné.

Tato kopie souhlasí s originálem

Overěno

in

Podle ustanovení § 82 odst. 2) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů dále musí odvolání obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodává-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

Podle ustanovení § 67 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů jestliže se nedaří doručovat zmocněnci účastníka řízení, doručuje správní orgán pouze účastníkovi řízení.

Případnou **žádost o povolení splátek** lze podat po nabytí právní moci rozhodnutí na Magistrátu města Karlovy Vary, odboru financí a ekonomiky, Moskevská 21, 361 20 Karlovy Vary. Na sjednání splátek není právní nárok.

Kalivoda Pavel
oprávněná úřední osoba
úředník pro agendu přestupků v dopravě

Tato kopie souhlasí s originálem

Ověřil:

Podpis:

